

ikke kan glæde sig ved nogen Uenighed i Ministeriet med Hensyn til dette Punkt. Ministerne have været i fuld Overensstemmelse med hinanden. Indenrigsministeriet har af Hensyn, som det godkjendte, maattet beslutte sig til at opgave Tanken om at anlægge en Jernbanestation paa det Sted, som man egentlig først havde paataenkt, samt at gaa til at anlægge en midlertidig Station, men derved foresaa ganske vist Stationen noget længere bort fra den Del af Byen, hvis Befolkning, efter hvad der var paataenkt, skulde have Nytte af Anlæget. Dette er imidlertid en Mangel, som man haaber med Tiden at kunne fjerne, nemlig naar der kan tages Bestemmelse om Anvendelse af Kastellet, hvorved man muligvis vilde kunne faae Frihed over det Terrain, som man ikke nu har kunnet benytte. Man har ogsaa, tror jeg, fremdraget militære Hensyn som en Hindring for Anlæget af en Station der, hvor det tilsigtes, og man kommer derved saa let ind paa beslægtede Spørgsmaal om en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn imod Nord og Syd. Jeg tror, at det var det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen), som udtalte sig derhen, at det ikke vilde være rigtigt at give Anledning til Anlæg af Fabrikker eller større Handelsetablissementer paa Steder, hvor de kunde risikere at blive raserede, hvis vi kom i Krigsforhold. Et andet æret Medlem, som iøvrigt havde mange væsentlige Indvendinger til at gøre mod Lovforslaget, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), svarede derpaa, hvad jeg anser for at være fuldkomment rigtigt, at man anlagde Befæstningsværker. N. P. Jensen: Jeg har ikke sagt det, der høitæredede Minister omtalte. Nu vel, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds hævdede imidlertid, at man ikke kunde omgærde en By med en Jernring, som ikke kunde brydes, fordi Befæstningsværkerne skulde lægges der og der. Han sagde, at Befæstningsværkerne maatte udvide sig efter Byens Behov og ikke omvendt. Heri er jeg enig med ham. Jeg tror heller ikke, at man risikerer saa overmaade meget ved at opføre Bygninger der; dette er naturligvis en Sag, som har været Gjenstand for omhyggelig Overveielse mellem Krigsministeriet og Indenrigsministeriet, og det er med fuldkomme Villighed, at Krigsministeriet har indrømmet Indenrigsministeriet ubindret rug af de Arealer, som ligge indenfor en vis bestemt Grændse, som var betegnet ved den Retning, hvori Skydevirkomheden skulde foregaa. Der er ingen Udfigt til, at man nogensinde vil komme til at berøre det Terrain, som der her er Tale om, med sine Skydelinier. Men, som

sagt, det hører ikke nærmest ind under denne Sags Behandling; det var kun en Digression, hvortil der var nogen Anledning. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Anbringelse af den, som jeg har bemærket, dog altid midlertidige Jernbanegaard, da har man, saavidt jeg har kunnet opfatte, hvad der er blevet sagt — det er somme Tider lidt vanskeligt at høre, da enkelte ærede Medlemmer have for Skik at vende Nyggen til Ministerbanken, saa det ikke er beehnderligt, om enkelte Udtalelser undgaa En — iøvrigt ikke gjort nogen væsentlig Indvending mod Retningen af Ringbanen og Anlæget deraf, jeg mener fra den østre Station og til Hellerup-Stationen. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) mente, at de Foranstaltninger, her forelaa Forslag om, maaste være noget rundeligere, end det egentlig behøvedes, da kan jeg naturligvis ikke udtale noget ganske Bestemt derom. Naar de tekniske Kræfter, som have haft med Forslaget til Anlæget af denne Ringbane at gøre, have ment, at det var nødvendigt at give den den Udstrækning, som her foreligger Forslag om, er det vanskeligt for mig at sælde nogen Dom i modsat Retning, eller at have en modsat Anskuelse. Trafikken paa Kjøbenhavn—Hellerup-Banen er saa stærk, at det vilde være betænkeligt at komplicere den med det nye Baneanlæg, saa at det vilde være rigtigt at holde de to Baner, Ringbanen og Hellerup-Banen, ude fra hinanden ved at have en særskilt Station paa det Punkt, hvor den kommer til at berøre Hellerup-Banen, og ikke føre Togene ind paa Hellerup Station, hvor der iverveien i Sommerens Tid er en saa overvældende Trafik, at en saadan Ordning overmaade let kunde lede til Forvirring.

Hvad der derimod har været Gjenstand for de alvorligste Angreb, er Spørgsmaalet om den nuværende Hovedstations Udvidelse mod Øst. Der er af forskjellige ærede Talere herved gjort mange forskjellige Indvendinger. Det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) har troet, at det vilde være vanskeligt at komme i Besiddelse af det fornødne Terrain til Jernbanestationens Udvidelse. Han mente navnlig, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde være overordentlig utilbøielig til at afgive det, man forlangte af Vandværkets Terrain. Jeg kan berolige det ærede Medlem i saa Henseende, idet der er foregaaet nogen Forandring i de Forlangender, man har stillet til Kommunalbestyrelsen. De Grændser for Terrainen, der skulde afstaas, og som det ærede Medlem hentydede til, vare nemlig satte, henjet til det Jernbaneanlæg, som ikke bliver udført, nemlig det